

ใบรับรองปัญหาพิเศษ

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กทม.

เรื่อง

สภาพการผลิตยางพาราของเกษตรกรในพื้นที่อำเภอนาบอน

จังหวัดนครศรีธรรมราช

ปีการผลิต

2534/2535

The Farmer's Para-Rubber Production in Amphur Nabon,
Nakhon Sri Thammarat Province,
During the Cultivation Year 1991/1992.

T096066

โดย

นาย จรัญ ทองเหลี่ยมผด

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

วท.บ. (พัฒนาการเกษตร)

เมื่อวันที่ 19 เดือน ม.ค. พ.ศ. 2536

ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ

[Signature] 19 1 36

(ดร. สรพล เศรษฐบุตร)

กรรมการปัญหาพิเศษ

[Signature] 20 1 36

(อาจารย์ เอนก บุญยืน)

กรรมการปัญหาพิเศษ

[Signature] 29 1 36

(พ.ศ. อภิชาติ ศรีสันติธรรม)

หัวหน้าภาควิชา

[Signature] 1 14 36

(อาจารย์ สอนง นิลเพ็ชร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และนำเอกสารทุกครั้งไปใช้

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน 96066

วันเดือนปี 1 JUN 2009

ลง
154
2535

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

สภาพการผลิตยางพาราของเกษตรกรในพื้นที่อำเภอ نابอน

จังหวัด นครศรีธรรมราช

ปีการผลิต

2534/2535

The Farmer's Para-Rubber Production in Amphur Nabon,
Nakhon Sri Thammarat Province,
During the Cultivation Year 1991/1992.

โดย

นาย จรัญ ทองเยี่ยมขนาด

เสนอ

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กทม.

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (พัฒนาการเกษตร)

พ.ศ. 2536

ACC. NO.....
Date Received...13...ค.ค...2536
Call No.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่อง : สภาพการผลิตยางพาราของเกษตรกรในพื้นที่อำเภอนาบอน
จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการผลิต 2534/2535

โดย : นายจรัญ ทองเลี่ยมนาด

ข้อปริญญา : วิทยาศาสตร์บัณฑิต (พัฒนาการเกษตร)

สาขาวิชาเอก : พัฒนาการเกษตร

ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ : .....

(ดร. สรพล เศรษฐบุตร)

19, Nov, 96

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่ประเทศต่างๆ ใช้เป็นวัตถุดิบทางอุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน อย่างไรก็ตามการผลิตยางพาราของประเทศไทยยังคงประสบปัญหามากมายที่ต้องการความช่วยเหลือและแก้ปัญหาซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจทำการศึกษาสภาพการผลิตของยางพารา เพื่อทราบปัญหาอย่างแท้จริงและนำผลการศึกษามาเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาการผลิตยางพาราต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการศึกษาเรื่องนี้คือ ศึกษาถึงสภาพทางเศรษฐกิจของชาวสวนยาง สภาพการผลิตยางพาราและการตลาด ความคิดเห็นทั่วไปของการผลิตยางพารา ความต้องการความช่วยเหลือในการผลิตยางพารา ปัญหาและอุปสรรคในการผลิตยางพารา การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการสุ่ม 100 เปอร์เซ็นต์ จากจำนวนประชากร 1,600 ครัวเรือน ในพื้นที่ 3 ตำบล คือ ตำบลนาบอน ตำบลแก้วแสน และตำบลทุ่งสง ซึ่งได้ตัวอย่างมาทั้งสิ้นจำนวน 320 ครัวเรือน

ผลการศึกษารูปได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่ปลูกยางพาราเฉลี่ย 24 ไร่ต่อครอบครัว อาชีพการทำสวนยางสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจแก่เกษตรกรอย่างดี รายจ่ายส่วนที่มากที่สุดคือ ใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและค่าเช่าเรือนบุตร ได้เงินทุนจากทุนส่วนตัวและจากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อาศัยการเปิดกรีดครั้งแรกส่วนใหญ่ 7 ปี ใช้แรงงานในครอบครัว จำหน่ายผลผลิตในตัวเมืองโดยจำหน่ายเป็นยางแผ่นดิบชั้น 3 และน้ำยางสด พื้นที่ยางพาราส่วนใหญ่เกษตรกรใช้พันธุ์ RRIM 600 จำนวนวันที่กรีดยางได้ในรอบปีเฉลี่ย 181 วันต่อปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่วนวิจัยเพื่อใช้ในการวิจัยเท่านั้น เมื่อผู้วิจัยได้ทราบไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และปริมาณผลผลิตยางแผ่นเฉลี่ย 2.00 กิโลกรัมต่อไร่ต่อวัน เกษตรกรจะปลูกยางพาราต่อไปเมื่อต้นยางหมดอายุลง และเกษตรกรต้องการให้แก้ปัญหาาราคาและคุณภาพยางตลอดจนการแก้ปัญหาโรคของยางพารา เช่น โรคหน้ำดำ และคำแนะนำในการผลิตยางแผ่นดิบ และการเอาเปรียบของพ่อค้าผู้รับซื้อยางพารา

การศึกษาเรื่องนี้มีข้อเสนอแนะว่า เกษตรกรควรได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลในเรื่องการดูแลรักษาสวนยาง การกรีดยาง การผลิตยางแผ่นดิบคุณภาพดี และโรคหน้ำดำ โดยบริการให้ความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราให้มีคุณภาพดีแก่เกษตรกร และส่งเสริมให้เกษตรกรจัดตั้งกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางและการขายยางเพื่อป้องกันการเอาเปรียบของพ่อค้าผู้รับซื้อและให้ได้รับความเป็นธรรมในที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยม

การศึกษาครั้งนี้สำเร็จได้ก็เพราะการช่วยเหลือหลาย ๆ ฝ่ายขอขอบคุณ
เกษตรกรชาวสวนยางอำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ทุกท่านที่ได้สละ
เวลาให้สัมภาษณ์ ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรอำเภอนาบอน เจ้าหน้าที่ที่
ว่าการอำเภอนาบอน เจ้าหน้าที่กองทุนส่งเสริมการทำสวนยางทุ่งสง และเจ้าหน้าที่
สำนักงานพาณิชย์จังหวัดนครศรีธรรมราช ตลอดจนกลุ่มผู้ปลูกยางพาราในอำเภอ
นาบอน ที่เปิดโอกาสให้ผู้ที่ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลบางประการเพื่อนำมาใช้ในการ
ศึกษา

การศึกษาครั้งนี้บรรลุตามเป้าหมายได้ เพราะความกรุณาของอาจารย์
ดร.สุรพล เศรษฐบุตร อาจารย์เอนก บุญยีน และ ผ.ศ.อภิชาติ ศรีสันติธรรม
ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณในความกรุณาของอาจารย์ทั้งสามไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

สุดท้ายขอขอบพระคุณบิดามารดา ที่ให้กำลังใจและเงินสนับสนุนในการศึกษา
และขอบคุณคุณสุรินทร์ เทพรัตน์ และเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือด้าน
เก็บข้อมูลและให้คำปรึกษาทำให้การศึกษาบรรลุตามเป้าหมาย

เจริญ ทองเลิศมณาค

มีนาคม 2536

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
สารบัญตาราง	(2)
สารบัญภาพ	(3)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
นิยามศัพท์	4
ขอบเขตของการศึกษา	5
บทที่ 2 การตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้อง	6
บทที่ 3 วิทยุการศึกษา	10
บทที่ 4 ผลการศึกษา	14
สภาพทางเศรษฐกิจ	14
สภาพการผลิตยางพาราและการตลาด	17
ความคิดเห็นต่างๆ ไปต่อการผลิตยางพาราของเกษตรกร	24
ความต้องการความช่วยเหลือในด้านการผลิตยางพารา	27
ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการผลิตยางพารา	28
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	31
เอกสารอ้างอิง	34
ภาคผนวก	35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงการกระจายของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา	11
2. แสดงตารางการปฏิบัติงาน	13
3. แสดงสภาพทางเศรษฐกิจ	15
4. แสดงสภาพการผลิตยางพาราและการตลาด	20
5. แสดงความคิดเห็นต่างๆ ไปในการผลิตยางพารา	25
6. แสดงความต้องการความช่วยเหลือในด้านการผลิตยางพารา	28
7. แสดงปัญหาและอุปสรรคที่พบในการผลิตยางพารา	29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. แสดงแผนที่อำเภอ نابอน จังหวัดนครศรีธรรมราช	42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่ประเทศต่างๆ ใช้เป็นวัตถุดิบทางอุตสาหกรรมที่
อยู่อันดับสองรองจากฝ้าย แต่เมื่อรวมพืชเศรษฐกิจที่เป็นอาหาร จะมีความสำคัญ
ทางการค้าอยู่ในอันดับที่แปดของโลก รองจากข้าวสาลี กาแฟ ข้าวโพด น้ำตาล ถั่ว
เหลือง ฝ้าย และข้าว (พิชัย สราญรมย์, 2527 : 32)

การขยายตัวด้านคมนาคมขนส่ง มีส่วนผลักดันให้การใช้ยางพาราขยายตัว
อย่างรวดเร็ว ซึ่งมีผลให้การผลิตยางธรรมชาติ ไม่สามารถตอบสนองให้ทัน
ตามความต้องการ นักวิทยาศาสตร์ยังผลิตยางสังเคราะห์ขึ้นทดแทน และพัฒนา
มากขึ้นสถานภาพของยางธรรมชาติซึ่งเคยเป็นผู้นำทางด้านราคา ก็ตกอยู่ในฐานะ
เป็นผู้ตาม และยางสังเคราะห์เป็นผู้แข่งที่นำกล้ว เมื่อวิกฤติการณ์น้ำมันขึ้นราคาทั่ว
โลก สิ่งผลกระทบต่อการผลิตยางสังเคราะห์แต่เพราะต้องใช้ Naphtha (ผลิต
ผลของน้ำมันเบา ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม) จากน้ำมันเป็นวัตถุดิบ สถานภาพ
การแข่งขันของยางสังเคราะห์กับยางธรรมชาติจึงตกต่ำลง ความสำคัญของ
ยางธรรมชาติเป็นกลับคืนมาอีกครั้ง

ธนาคารโลกคาดว่า ผลผลิตยางธรรมชาติของโลกในปี พ.ศ.2534 จะเพิ่ม
ขึ้นเป็น 6.6 ล้านตัน โดยเพิ่มจาก 5.1 ล้านตันในปี พ.ศ. 2533 และร้อยละ
29.41 อินโดนีเซียจะเป็นผู้ผลิตยางธรรมชาติรายใหญ่ที่สุดของโลก และองค์การศึก
ษาเรื่องยางระหว่างประเทศ International Rubber Study Group :
IRSG ประมาณการผลผลิตยางธรรมชาติของโลกในปี พ.ศ.2533 เพิ่มขึ้นเป็น 5.56

ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.2534 ร้อยละ 5.7 (อัญชลี รัตนวิจิตร 2535 : 29)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับสถานการณ์การผลิตยางธรรมชาติของไทยในปัจจุบัน เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณยางธรรมชาติของโลก การผลิตของไทยคงอยู่ในระดับที่สามเป็นรองจากประเทศมาเลเซียและอินโดนีเซียตามลำดับ (ภาวิ จิรันดร 2532) ยางพารา นอกจากจะใช้เป็นวัตถุดิบที่รองรับการขยายตัวของสินค้าอุตสาหกรรมที่สำคัญๆ เช่น ยางรถยนต์ ฟองน้ำ ฟิล์มรองพรม กุ้งยางอนามัย กุ้งมือยาง เบาะรถและอุปกรณ์การแพทย์บางชนิด เป็นต้น ยางพารายังมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

อย่างไรก็ตามการผลิตยางธรรมชาติของไทยนั้น ยังประสบกับปัญหาอีกมากมาย ซึ่งจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากหลายๆฝ่ายเพื่อแก้ปัญหาเหล่านั้น หากปราศจากการศึกษาข้อมูลที่ถูกต้องและตรงเป้าหมาย เช่น ศึกษาสภาพการผลิตยางพาราและปัญหาอุปสรรคต่างๆของเกษตรกรผู้ผลิตยางพาราตั้งแต่ปลูก จนกระทั่งทำการจำหน่ายผลผลิต

สำหรับการศึกษาถึงสภาพการผลิตยางพาราในพื้นที่อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นแหล่งผลิตยางธรรมชาติแหล่งใหญ่อีกแห่งหนึ่ง ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาด้านการผลิต เพื่อที่เกษตรกรจะสามารถพัฒนาส่วนขยายของตนเองให้ดีขึ้น ซึ่งผลผลิตของการศึกษาดังกล่าว นอกจากจะทำให้ทราบถึงสภาพที่แท้จริงของการทำสวนยางพาราในบริเวณนั้นโดยตรงแล้ว ในส่วนนี้ จะเป็นภาพสะท้อนที่สำคัญต่อการทำสวนยางโดยทั่วไปของประเทศได้ดี จึงเหมาะที่จะนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา ให้หน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องนำไปเป็นข้อมูลใช้ในการพัฒนาการผลิตยางธรรมชาติให้เหมาะสมกับสภาพการณ์เป็นจริงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงสภาพทางเศรษฐกิจของชาวสวนยาง ในพื้นที่อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาถึงสภาพการผลิตยางพาราและตลาด ในพื้นที่อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช
3. เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นทั่วไปต่อการผลิตยางพารา ในพื้นที่อำเภอ นาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช
4. เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือในการผลิตยางพารา
5. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในการผลิตยางพารา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงสภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกรชาวสวนยาง รายได้ รายจ่าย ทรัพย์สิน หนี้สิน และการรวมกลุ่ม
2. ทราบถึงสภาพการผลิตยางพาราของเกษตรกรชาวสวนยาง
3. ทราบถึงความคิดเห็นต่างๆ ของเกษตรกรชาวสวนยาง
4. ทราบถึงความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา
5. ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคต่างๆของการปลูกยางพารา เพื่อที่จะสามารถหาทางป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหล่านั้นเกิดขึ้น
6. ข้อมูลที่ได้จากการทำการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพิจารณำไปประกอบการวางแผนตัดสินใจดำเนินงานเพื่อการส่งเสริม ให้สนองต่อความต้องการอันแท้จริงของกลุ่มเป้าหมายต่อไป ทั้งยังเป็นการทำให้การผลิตยางพาราในอำเภอนาบอนมีประสิทธิภาพ

เหมาะสมมากยิ่งขึ้นต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิยามศัพท์

ยาง หมายถึง ยางพารา (*Hevea brasiliensis*)

สวนยาง หมายถึง พื้นที่ตั้งแต่ 2 ไร่ ปลูกต้นยางไร่ละไม่น้อยกว่า 10 ต้น

ยางธรรมชาติ หมายถึง ยางแผ่นดิบ ยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง ยางเครพ

น้ำยางสด น้ำยางข้น และเศษยางทุกประเภท

การกรีดยาง หมายถึง วิธีการทำให้น้ำยางสดออกมาจากลำต้น

การแปรรูป หมายถึง การแปรรูปของยางธรรมชาติ น้ำยางสดเป็นยางธรรมชาติประเภทอื่นหรือเปลี่ยนเป็นผลิตภัณฑ์หรือวัสดุที่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

สถานการณ์ยางพารา หมายถึง เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับยางพารา โดยทั่วไปเป็นเหตุการณ์ปัจจุบัน

ปีการผลิต หมายถึง ปีการผลิตประจำปี พ.ศ. 2534/35

ระดับความต้องการความช่วยเหลือ หมายถึง การให้บริการความรู้และวิชาการต่างๆแก่เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราที่มีปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการผลิตยางพารา เช่น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดูแลรักษาสวนยาง โรคต่างๆที่เกิดขึ้นกับต้นยางพารา คำแนะนำเกี่ยวกับการกรีดยาง การทำแผ่นยางดิบ และการให้บริการกองทุนส่งเสริมการทำสวนยาง ซึ่งระดับความต้องการความช่วยเหลือแบ่งเป็น 4 ระดับ

1. มาก
2. ปานกลาง
3. น้อย
4. ไม่ต้องการเลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาในเชิงสำรวจ เกี่ยวกับสภาพการผลิตยางพาราของเกษตรกรชาวสวนยาง โดยการสำรวจเฉพาะพื้นที่อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) และการใช้ตารางเลขสุ่ม (Random Table) ทำการสุ่มคัดเลือกจำนวนผู้ให้ข้อมูลในครั้งนั้นจำนวนทั้งสิ้น 320 ราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ผลงานการศึกษาที่เกี่ยวข้อง

ธนาคารกสิกรไทย(2525) ได้ศึกษาลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของยางพารา พอสรูปได้ดังนี้ ยางพาราเป็นไม้ยืนต้น เจริญเติบโตเต็มที่สูงประมาณ 25-30 เมตร เปลือกนอกสีค่อนข้างคล้ำ ใต้เปลือกมีสีชมพูหรือสีม่วงอ่อน เปลือกหนาประมาณ 6.5-15.0 มิลลิเมตร ด้านในสุดของเปลือกแห้งกับเปลือกอ่อน จะมีท่อน้ำยางจำนวนมากพึ้นวนไปทางขวารอบต้นจนถึงยอด ก้านใบยาวประมาณ 10-20 เซนติเมตร แต่ละก้านจะมี 3-5 ใบ ผลัดใบปีละครั้ง เริ่มมีดอกเมื่ออายุประมาณ 5-6 ปี ดอกตัวผู้และดอกตัวเมียอยู่บนก้านดอกเดียวกัน แต่ละดอกจะผสมข้าม เมื่อผสมเกสรแล้วประมาณ 5 เดือน ก็จะเจริญเป็นผลและออกดอกปีละ 2 ครั้ง ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-มิถุนายน และ เดือนสิงหาคม-ตุลาคม เมล็ดสีน้ำตาลคล้ายละหุ่ง มีรากสองชนิด คือรากแก้วและรากที่แผ่ไปทางด้านข้าง มีน้ำยางสีขาวคล้ายน้ำมัน

พิชัย สราญรัมย์(2527) ศึกษาเกี่ยวกับตลาดยางพาราศูนย์กลางการค้ายางในประเทศไทย หรือตลาดยางในประเทศไทย มีอยู่ 6 แห่ง คือ หาดใหญ่ ตรัง สะลา นราธิวาส ภูเก็ต และกรุงเทพฯ หาดใหญ่เป็นแหล่งศูนย์กลางการค้ายางที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ปัจจุบันที่เอื้ออำนวยให้หาดใหญ่มีความสำคัญในการค้ายาง คือ มีสถาบันการเงินหลายแห่ง รวมทั้งการคมนาคมมีความสะดวก มีบริษัทส่งออกหลายบริษัท และมีโรงงานแปรรูปยางแผ่นรมควัน ยางเครพ ยางแท่ง อยู่มากที่สุด และยังมีศูนย์วิจัยการยางตั้งอยู่คอยอำนวยความสะดวกในด้านวิชาการ และตรวจสอบคุณภาพยาง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าตลาดหาดใหญ่มีความสำคัญต่อการค้ายาง

ของประเทศมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รัตน์ เพชรจันทร์(2529) ให้แนวความคิดเกี่ยวกับการสร้างสวนยางว่า ลักษณะของดินควรเป็นดินร่วน เจริญได้ดีในดินลูกรัง และเจริญได้ดีในดินที่เป็นกรด ซึ่งมี pH ระหว่าง 4.0-5.5 ต้องการน้ำประมาณปีละ 2000-2500 มิลลิเมตร ต้องมีความชื้นสูง อุณหภูมิ 75-80 องศาเซลเซียส ไม่ควรปลูกในที่สูงเกินระดับน้ำทะเลถึง 1000 เมตร ก่อนเตรียมดินควรจัดเศษไม้ วัชพืช พื้นที่ 1 ไร่ปลูกด้วย ต้นกล้าไม่ควรน้อยกว่า 80 ต้น ระยะปลูกที่นิยมคือ 4×5 เมตร, 3×8 เมตร และ 3.5×6 เมตร ควรใช้ปลูกขนาด 50×50 เมตร ย่อยดินให้ร่วน กวาดลงหลุมย่ำให้แน่นพอสมควร ดินร่วนย่อมผสมกับปุ๋ยหรือคอกฟอสเฟต ก่อนย้ายต้นกล้าควรคำนึงถึง มีฝนตกชุกและมีความชุ่มชื้นพอสมควร ถ้าปลูกต้นที่ติดตา ควรหันด้านที่มีตาไปทางทิศเหนือ หรือทิศใต้ เพื่อหลีกเลี่ยงแสงที่จัดเกินไปต้นจะตั้งตรง ปลูกพืชคลุมดินพวกถั่วแซมโตรชี่มา ใช้ปุ๋ยสูตร 10-10-5, 15-10-6 และ 15-15-6-4 หรือกองทูลงสรงเคราะห์จัดให้

จรรยา แสงรักษาวงศ์ และคณะ(2529) ศึกษาถึงการปฏิบัติต่อต้นยางก่อนกรีด โดยขั้นแรก ต้องแต่งกิ่งในระดับต่ำกว่า 2 เมตร ออกให้หมด ควรปลูกซ่อมที่เมื่อหลังการปลูกภายใน 6 เดือน การปลูกแซมไม่ควรปลูกหลังต้นยางอายุ 3 ปี และปลูกพืชแซมห่างจากต้นยาง 1.5 เมตร ควรใส่ปุ๋ยบำรุงบ้าง พืชที่แนะนำให้ปลูก ได้แก่ ข้าว และสัปรด หรือพืชล้มลุก ไม่ควรปลูกพืชแซมจำพวก อ้อย มันสำปะหลัง

กองทูลงสรงเคราะห์การทำสวนยาง (2529) ได้ศึกษาพันธุ์ยางที่นิยมปลูกคือพันธุ์ยางชั้น 1 ได้แก่ GT 1 ลักษณะลำต้นสูง เป็นโรคเปลือกแห้งน้อยแผลกรีดไม่รุนแรงต้านทานลม ผลิตใบช้า เป็นพันธุ์เดียวที่แนะนำให้ใช้เป็นทรงพุ่มในการติดตาเปลือกยอดต้านทานโรคใบร่วงได้ปานกลาง ใช้ระบบกรีด 1/2s d/2 100%, RRIM 600 เจริญเติบโตช้าในช่วงก่อนเปิดกรีด ผลผลิตสม่ำเสมอต้านทานโรคได้ดี ถ้าพื้นที่ที่น้ำใต้ดินสูงต้นจะเอนและล้มง่ายใช้ระบบกรีด 1/2s d/2 100% พันธุ์ยางชั้น 2 ได้แก่ PB 235 เจริญเติบโตดีมาก แผลกรีดรุนแรง ต้านทานโรคราสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชมพูและโรคใบร่วง ไม่เหมาะที่จะปลูกบนพื้นที่ลาดชัน 255 ผลผลิตระยะแรกสูงมาก ไม่ต้านทานโรคราสีชมพู โรคเปลือกแห้งและใบร่วง ต้านทานลม นิยมปลูกบนพื้นที่ลาดชัน RRIM 623 เจริญเติบโตดีมากทั้งในระยะก่อนและระยะหลัง การกรีดสามารถเปิดกรีดได้ก่อนพันธุ์อื่น เปลือกบาง ใช้ระบบกรีด 1/2s d/2 100% แต่ผลผลิตจะลดลงมากในช่วงที่ต้นยางผลัดใบ ไม่ต้านทานลมเนื่องจากลำต้นสูงมาก และทรงพุ่มใหญ่ไม่เหมาะสมในพื้นที่หน้าดินตื้นหรือมีลมแรง

ศูนย์วิจัยยางฉะเชิงเทรา (2532) สรุปการกรีดยางและข้อปฏิบัติไว้ว่า ความสูงของรอยกรีด 150 เซนติเมตร รอยกรีดเอียง 30 องศา ขนาดของลำต้นไม่ต่ำกว่า 50 เซนติเมตร ระยะจากร่องรองรับน้ำยางถึงปากน้ำยางประมาณ 10 เซนติเมตร มีหลักพิจารณาในการกรีดยางที่ดีคือ กรีดให้ได้น้ำยางมากที่สุด ทำความเสียหายให้กับต้นยางน้อยที่สุด กรีดให้ได้ระยะกลางนานที่สุดประมาณ 25-30 ปี เวลา 1 เดือน จะหมดเปลือกประมาณ 2.5 เซนติเมตร ใช้เวลากรีด 5 ปี จึงจะหมดหน้าที่ 1 ความยาวกรีดครั้งต้นสามารถตัดท่อน้ำยางได้มากทำให้ได้น้ำยางปริมาณมาก ไม่ควรกรีดยางขณะยางเปียก มีดกรีดยางควรลับให้คมอยู่เสมอ และควรทำการกรีดยางในตอนเช้า ไม่ควรกรีดถึงเนื้อเยื่อเจริญ กรีดเปลือกหนาประมาณ 1.7-2.0 มิลลิเมตรต่อครั้ง ควรหยุดกรีดในช่วงที่ยางผลัดใบหรือเป็นโรคก่อนกรีดยางควรทำความสะอาดถ้วยรองรับน้ำยางทุกครั้ง

กลุ่มยางพารา(2532) ศึกษาเกี่ยวกับการทำแผ่นไว้ดังนี้ เตรียมอุปกรณล้างทำความสะอาด กรองน้ำยางด้วยตะแกรง เติมน้ำสะอาดผสมลงในน้ำยางที่กรองแล้ว 1 เท้าตัว คนให้เข้ากัน ในกรณีที่เป็นน้ำยางจากต้นยางที่เพิ่งเปิดกรีดใหม่ ควรผสมน้ำยาง 3 ส่วน ต่อน้ำสะอาด 2 ส่วน เทส่วนผสมของน้ำยางและน้ำลงในตะกอลูมิเนียม ตะกอละ 3 ส่วน ผสมน้ำกรดให้เจือจาง โดยเทกรดลงในน้ำของน้ำยาง กรดฟอร์มิค 1 ช้อนโต๊ะ ผสมน้ำเจือจางแล้ว 1 กระป๋องนม เทผสมลงในน้ำยาง 1 ตะกอน น้ำยางในตะกอนให้เข้ากับน้ำกรด ตักฟองอากาศออก

ให้หมด ตั้งทิ้งไว้ประมาณ 30-40 นาที เมื่อยางแข็งตัวดีแล้ว ก่อนนำมาขนาดควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หล่อน้ำทิ้งไว้ทุกตะกอน นวดยางบนแผ่นที่นวดที่สะอาด นวดยางให้หนาประมาณ 1 เซนติเมตร นำไปรีดด้วยจักรรีดเรียบ 2-3 ครั้ง จะได้ยางแผ่นหนาประมาณ 3-4 มิลลิเมตร จากนั้นก็นำไปรีดด้วยจักรรีดดอก 1 ครั้ง จะได้ยางแผ่นหนาประมาณ 2-3 มิลลิเมตร ล้างน้ำก่อนนำไปตากบนราว ซึ่งมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก ยางที่ได้จะเป็นยางแผ่นคุณภาพดี

สำนักงานพาณิชย์จังหวัดนครศรีธรรมราช (2529) รายงานสถานการณ์ทั่วไปของยางพาราในจังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้ จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นจังหวัดที่มีการปลูกยางพาราเกือบทุกอำเภอ ยกเว้นอำเภอเขยริใหญ่ อำเภอหัวไทร และอำเภอปากพนัง ทั้งนี้เพราะภูมิอากาศและภูมิประเทศเป็นดินร่วน พื้นที่ลาดชันเล็กน้อย อุณหภูมิสูง ความชื้นสูง ฝนตกชุก เฉลี่ย 70 มิลลิเมตรต่อปี ทำให้จังหวัดนครศรีธรรมราชปลูกยางพาราได้มากเป็นอันดับสองของประเทศรองจากจังหวัดสงขลา ส่วนใหญ่ยางพาราที่ปลูกมีทั้งยางพื้นเมืองและยางพันธุ์ดี มีกองทุนส่งเสริมการทำสวนยาง ทำการส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกยางพันธุ์ดี ทดแทนยางพื้นเมือง ทำให้ผลผลิตต่ำ ยางพันธุ์ดีนั้นอายุประมาณ 5-6 ปี ก็เริ่มกรีดยางได้ จนกระทั่งอายุประมาณ 25-30 ปี ในแต่ละปี มีช่วงที่ต้นยางผลัดใบ ซึ่งชาวสวนยางต้องหยุดกรีดยางชั่วคราว คือ ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายน สำหรับระยะเวลาผลัดใบของยางพาราในจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่ง 2 เขต คือ เขตที่ 1 ได้แก่ อำเภอพิปูน อำเภอนาบอน อำเภอทุ่งใหญ่ อำเภอทุ่งสง และกิ่งอำเภอบางขัน เป็นแหล่งผลิตใหญ่ในแนวทิศตะวันตกของจังหวัดนครศรีธรรมราช ต้นยางพาราจะเริ่มผลัดใบในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ และเริ่มเปิดกรีดหน้ายางเดือนเมษายน และเขตที่ 2 ได้แก่ อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอขนอม อำเภอสิชล อำเภอกำสาลา อำเภอพรหมคีรี อำเภอลาดสะกา และอำเภอร่อนพิบูลย์ ซึ่งเป็นแหล่งผลิตในแนวทิศตะวันออก ยางพาราผลัดใบช้ากว่าเล็กน้อย คือผลัดใบปลายเดือนกุมภาพันธ์หรือต้นเดือนมีนาคม และเริ่มเปิดกรีดหน้ายางใหม่ช่วงปลายเดือนเมษายนหรือต้นเดือน

พฤษภาคมของทุกปีจังหวัดนครศรีธรรมราชจังหวัดนครศรีธรรมราช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ เกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ในพื้นที่ทั้งหมด 3 ตำบลในอำเภอ
เภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนทั้งหมด 1,600 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา
อำเภอเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนทั้งสิ้น 320 ราย

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ทำการศึกษได้ทำการศึกษาข้อมูลทั้งหมดทุกตำบล ในอำเภอ
เภอนาบอน ซึ่งมีทั้งหมด 3 ตำบล ได้แก่ ตำบลนาบอน ตำบลแก้วแสน ตำบลทุ่งสง
ซึ่งในแต่ละตำบลมีจำนวนประชากรผู้ปลูกยางพาราตามลำดับคือ 700, 600 และ 300
รวมประชากรทั้งสิ้น 1,600 คน

1. ใช้วิธีการสุ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดโดยใช้สูตรคำนวณการหาขนาด
ของกลุ่มตัวอย่างทางสถิติ โดยมีวิธีการคิดหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษาดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = N / (1 + Ne^2)$$

ซึ่ง n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง)

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ความคลาดเคลื่อนที่กำหนดว่าจะเป็น (0.05)

จากการใช้สูตรดังกล่าว จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ที่จะทำการ

ศึกษาทั้งสิ้น 320 ราย (ตารางที่ 1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ในขั้นตอนต่อไปได้ทำการคิดคำนวณกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม
(Proportional-allocation) ต่อขนาดของประชากรในแต่ละกลุ่มโดยใช้สูตร
ดังต่อไปนี้

$$n_1 = \frac{nN_1}{N}$$

ซึ่ง n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
 N = จำนวนประชากรทั้งหมด
 N_1 = จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่ม
 n_1 = จำนวนตัวอย่างที่จะสุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

และจากการใช้สูตรดังกล่าว ในการคิดคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างแล้ว
จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในแต่ละตำบลดังตารางที่ 1
ตารางที่ 1 แสดงการกระจายของกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษา

ตำบล	ประชากร (Population)	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size)
1. นาบอน	700	140
2. แก้วแสน	600	120
3. ท่งสง	300	60
รวม	1,600	320

3. ขั้นตอนสุดท้าย ทำการคัดเลือกผู้ให้สัมภาษณ์ (เกษตรกรผู้ปลูกยางพารา) ในแต่ละตำบล โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ตารางเลขสุ่ม (Random Table) ตามลำดับ

เครื่องมือและการทดสอบเครื่องมือในการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบบสัมภาษณ์มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended Question) และคำถามปลายปิด (Closed Question) ข้อมูลที่จะทำการเก็บรวบรวมในครั้งนี้ โดยแบ่งเครื่องมือออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 สภาพทางเศรษฐกิจ
- ตอนที่ 2 สถานภาพการผลิตยางพารา และการตลาด
- ตอนที่ 3 ความคิดเห็นทั่วไป ต่อการผลิตยางพาราของเกษตรกร
- ตอนที่ 4 ความต้องการความช่วยเหลือในด้านการผลิตยางพารา
- ตอนที่ 5 ปัญหาและอุปสรรคในการผลิตยางพารา

การทดสอบเครื่องมือในการศึกษา ได้ทำการทดสอบโดยคัดเลือกจำนวนเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ที่ได้คัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างของการศึกษานี้ จำนวน 15 ราย จากเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา อำเภอ نابอน จังหวัดนครศรีธรรมราช แล้วนำแบบสัมภาษณ์ มาทำการปรับปรุงแก้ไข และเก็บข้อมูลครั้งสุดท้าย

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์มาทำการวิเคราะห์ และประมวลผลการวิเคราะห์ที่มีดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. หาค่าร้อยละ (Percentage)
2. หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean)
3. ค่าพิสัย (Range)

ตารางที่ 2 การปฏิบัติงาน

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 5 เดือน เริ่มเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2535 และสิ้นสุดเมื่อเดือนมีนาคม 2536 ดังนี้

งานที่ต้องปฏิบัติ	ระยะเวลา				
	2535		2536		
	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.
1. การวางแผนการศึกษา และสร้างแบบสัมภาษณ์					
2. สัมภาษณ์					
3. วิเคราะห์ข้อมูล					
4. สรุปเพื่อเขียนรายงาน					
5. จัดพิมพ์และเย็บเล่ม					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุคัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการศึกษาสภาพการผลิตยางพาราในพื้นที่อำเภอนาบอน จังหวัด นครศรีธรรมราชทำให้ทราบถึงสภาพทางเศรษฐกิจ สภาพการผลิตยางพาราและ การตลาด ความคิดเห็นต่างๆไปต่อการผลิตยางพาราของเกษตรกร ความต้อง การความช่วยเหลือ ปัญหาและอุปสรรคต่อการผลิตยางพาราของเกษตรกร

สภาพทางเศรษฐกิจ

สภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกรชาวสวนยางเป็นข้อมูลที่แสดงถึง เพศ อายุ ศาสนา ระดับการศึกษา สมาชิกในครอบครัว การประกอบอาชีพ อาชีพเกษตรกรรวม ค่าใช้จ่าย มีรายละเอียดดังนี้

เพศ เกษตรกรผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัวเป็นเพศชาย มากกว่าเพศหญิงคือ เป็นเพศชายร้อยละ 72.19 และเพศหญิงร้อยละ 25.83

อายุ เกษตรส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ย 39 ปี ซึ่งอายุสูงสุด 70 ปี และอายุต่ำสุด 21 ปีเกษตรกรมีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีจำนวนมากที่สุดคิด เป็นร้อยละ 38.13 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 41-50 ปีร้อยละ 32.81 อายุ 21-30 ปีร้อยละ 17.81 อายุ 51-60 ปีร้อยละ 7.5 และเกษตรกรมีอายุ 61-70 ปี ร้อยละ 3.75 ตามลำดับ

ศาสนา เกษตรกรส่วนใหญ่ (100.00 %)นับถือศาสนาพุทธ

การศึกษา เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 66.88 จบชั้นประถมปีที่ 4 รองลงมาร้อยละ 16.56 จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับอนุปริญญาร้อยละ 5.94 ระดับปริญญาตรีร้อยละ 3.12 ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 2.19 และไม่ได้รับการศึกษาร้อยละ 5.31 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมาชิกในครอบครัว เกษตรกรส่วนใหญ่มีจำนวนบุตรเฉลี่ย 3 คน ซึ่งมีจำนวนบุตรสูงสุด 12 คน และจำนวนบุตรต่ำสุด 1 คน จำนวนบุตร 4-6 คนร้อยละ 68.12 จำนวนบุตร 7-9 คนร้อยละ 20.63 จำนวนบุตร 1-3 คนร้อยละ 10 และจำนวนบุตร 10-12 คนร้อยละ 1.25 ตามลำดับ

ค่าใช้จ่าย เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้จ่ายในชีวิตประจำวันร้อยละ 55.31 รองลงมาค่าเช่าเรือนบุตรร้อยละ 37.50 นำไปลงทุนร้อยละ 2.81 ชาติใช้หนี้ร้อยละ 2.50 และในด้านสังคมร้อยละ 1.88

ตารางที่ 3 สภาพทางเศรษฐกิจ

รายการ	จำนวนสมาชิก n=320	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
ชาย	231	72.19
หญิง	89	27.81
<u>อายุ</u>		
21-30	57	17.81
31-40	122	38.13
41-50	105	32.81
51-60	24	7.50
61-70	12	3.75
อายุสูงสุด	70 ปี	
อายุต่ำสุด	21 ปี	
เฉลี่ย	39 ปี	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการ	จำนวนสมาชิก n=320	ร้อยละ
<u>ศาสนา</u>		
พุทธ	320	100
<u>การศึกษา</u>		
ป.4	214	66.88
ป.6	7	2.19
ม.3	53	16.56
อนุปริญญา	19	5.94
ปริญญาตรี	10	3.12
ไม่ได้เรียน	17	5.31
<u>สมาชิกในครอบครัว</u>		
1-3	32	10.00
4-6	218	68.12
7-9	66	20.63
10-12	4	1.25
สมาชิกสูงสุด	12 คน	
สมาชิกต่ำสุด	1 คน	
เฉลี่ย	5 คน	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

=====

รายการ	จำนวนสมาชิก n=320	ร้อยละ
--------	-------------------	--------

ค่าใช้จ่าย

ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน	177	55.31
ค่าเล่าเรียนบุตร	120	37.50
นำไปลงทุน	9	2.81
ชดใช้หนี้	8	2.50
ด้านสังคม	6	1.88

สภาพการผลิตยางพาราและการตลาด

เป็นการศึกษาพื้นที่ดินทำการเกษตร มีพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมดและพื้นที่ปลูกยางที่ให้ผลผลิต ที่มาของทุน อายุการเปิดกรีดยาง แรงงาน แหล่งจำหน่ายผลผลิต ประเภทของยางที่จำหน่าย คุณภาพยางแผ่น วิธีการจำหน่ายผลผลิต พันธุ์ยางพารา จำนวนวันกรีดยางในรอบปี และปริมาณผลผลิต

พื้นที่ทั้งหมดที่ใช้ปลูกยางพารา เกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่เฉลี่ย 24 ไร่ต่อครอบครัว ซึ่งพื้นที่สูงสุด 120 ไร่ และพื้นที่ต่ำสุด 5 ไร่ พื้นที่อยู่ในช่วง 5-27 ไร่ร้อยละ 60.62 ช่วง 28-50 ไร่ร้อยละ 23.44 ช่วง 51-73 ไร่ร้อยละ 12.18 ช่วง 74-96 ไร่ร้อยละ 1.88 ช่วง 97-120 ไร่ร้อยละ 1.88 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ปลูกยางที่ให้ผลผลิต เกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่เฉลี่ย 16 ไร่ต่อครอบครัว ซึ่งมีพื้นที่สูงสุด 100 ไร่ และพื้นที่ต่ำสุด 5 ไร่ พื้นที่อยู่ในช่วง 5-23 ไร่ร้อยละ 68.13 ช่วง 24-42 ไร่ร้อยละ 20.00 ช่วง 43-61 ไร่ร้อยละ 9.37 ช่วง 62-80 ไร่ร้อยละ 1.56 และช่วง 81-100 ไร่ ร้อยละ 0.94 ตามลำดับ

ทุน ทุนที่เกษตรกรใช้ในการทำสวนยางพาราส่วนใหญ่มาจากทุนส่วนตัวร้อยละ 54.06 และทุนจากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางร้อยละ 45.94

อายุยางเปิดกรีตครั้งแรก เกษตรกรส่วนใหญ่เปิดกรีตยางครั้งแรกเมื่ออายุ 7 ปี คิดเป็นร้อยละ 73.44 รองลงมาเปิดกรีตอายุ 6 ปีร้อยละ 22.81 เปิดกรีตอายุ 6 ปีครึ่งร้อยละ 2.50 และเปิดกรีตอายุ 5 ปีครึ่ง ร้อยละ 1.25

แรงงานที่ใช้แรงงานในครอบครัวพบว่าส่วนใหญ่ของเกษตรกร คือ ร้อยละ 68.75 ใช้แรงงานในครอบครัวและจ้างร้อยละ 13.75 จ้างคนงาน โดยแบ่งปันผลผลิตร้อยละ 8.75 และจ้างคนงานอย่างเดี๋ยวยุทธร้อยละ 8.75

แหล่งจำหน่ายผลผลิต ส่วนใหญ่เกษตรกรจะขายให้กับร้านรับซื้อยางในเมืองร้อยละ 60.94 ขายให้แก่พ่อค้าในหมู่บ้านร้อยละ 25.94 และขายให้กับกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางร้อยละ 12.50 และพ่อค้าเร่ร้อยละ 0.62 ตามลำดับ

ประเภทของยางที่จำหน่าย พบว่าเป็นยางประเภทยางแผ่นดิบ ร้อยละ 60.62 และจำหน่ายในรูปน้ำยางสดอีก ร้อยละ 39.38

คุณภาพของชั้นยางแผ่นที่ได้ ส่วนใหญ่ยางแผ่นที่เกษตรกรผลิตได้จะจัดอยู่ในชั้น 3 ร้อยละ 30.94 ชั้น 2 ร้อยละ 15.94 ชั้น 4 ร้อยละ 4.37 และแยกชั้นได้ไม่แน่นอนอีกร้อยละ 28.75 และไม่ผลิตยางแผ่น (ขายน้ำยางสด) เพียงอย่างเดียวร้อยละ 20.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการจำหน่ายผลผลิต เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 42.81 ไม่มีวิธีการใดๆ ในการต่อราคาโดยขายให้กับพ่อค้าทั่วไป ขายให้กับพ่อค้าคนสนิท ร้อยละ 41.25 และขายให้กับกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางแผ่นร้อยละ 15.94

พันธุ์ยางพารา เกษตรกรส่วนมากร้อยละ 77.50 ใช้พันธุ์ RRIM 600 ร้อยละ พันธุ์ RRIM 600 + PB 255 ร้อยละ 13.13 พันธุ์ RRIM 623 + PB 235 ร้อยละ 5.00 และพันธุ์ RRIM 600 + GT 1 ร้อยละ 4.37

จำนวนวันที่กรีดยางได้ในรอบปี ส่วนใหญ่เกษตรกรกรีดยางเฉลี่ย 181 วันต่อปี ซึ่งจำนวนวันที่กรีดยางสูงสุด 250 วัน และจำนวนวันที่กรีดยางต่ำสุด 140 วัน เกษตรกรกรีดยางได้ในช่วง 163-185 วันร้อยละ 44.69 ช่วง 140-162 วันร้อยละ 20.31 ช่วง 186-208 วันร้อยละ 18.13 ช่วง 209-231 วันร้อยละ 9.37 และช่วง 232-254 วันร้อยละ 7.50 ตามลำดับ

ปริมาณผลผลิตยางแผ่น ผลผลิตยางแผ่นคิดเฉลี่ย 2.00 กิโลกรัมต่อไร่ต่อวัน ซึ่งจำนวนผลผลิตสูงสุด 3.00 กิโลกรัมต่อไร่ต่อวัน และจำนวนผลผลิตต่ำสุด 1.00 กิโลกรัมต่อไร่ต่อวัน ผลผลิตส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 1.6-2.0 กิโลกรัมร้อยละ 35.00 ช่วง 2.6-3.0 กิโลกรัมร้อยละ 22.81 ช่วง 1.0-1.5 กิโลกรัมร้อยละ 22.19 และช่วง 2.1-2.5 กิโลกรัม ร้อยละ 20.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 สภาพการผลิตยางพาราและการตลาด

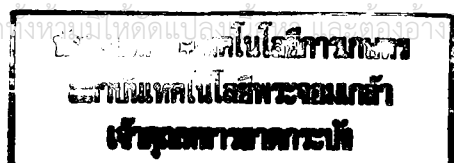
รายการ	จำนวนสมาชิก n=320	ร้อยละ
<u>พื้นที่ที่ใช้ปลูกยางพาราทั้งหมด (ไร่)</u>		
5-27	194	60.62
28-50	75	23.44
51-73	39	12.18
74-96	6	1.88
97-120	6	1.88
พื้นที่สูงสุด	120 ไร่	
พื้นที่ต่ำสุด	5 ไร่	
เฉลี่ย	24 ไร่	
<u>พื้นที่ปลูกยางที่ให้ผลผลิต (ไร่)</u>		
5-23	218	68.13
24-42	64	20.00
43-61	30	9.37
62-80	5	1.56
81-100	3	0.94
พื้นที่สูงสุด	100 ไร่	
พื้นที่ต่ำสุด	5 ไร่	
เฉลี่ย	16 ไร่	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	จำนวนสมาชิก n=320	ร้อยละ
<u>ที่มาของทุน</u>		
กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	147	45.94
ทุนส่วนตัว	173	54.06
<u>อายุของยางเปิดกรีดครั้งแรก</u>		
5 ปีครึ่ง	4	1.25
6 ปี	73	22.81
6 ปีครึ่ง	8	2.50
7 ปี	235	73.44
<u>แรงงาน</u>		
ในครอบครัวทั้งหมด	220	68.75
ในครอบครัวและจ้าง	44	13.75
จ้างคนงานโดยแบ่งปันผลผลิต	28	8.75
จ้างคนงานอย่างเดี๋ยวน	28	8.75
<u>แหล่งจำหน่ายผลผลิต</u>		
ร้านรับซื้อยางในเมือง	195	60.94
พ่อค้าในหมู่บ้าน	83	25.94
กลุ่มปรับปรุงคุณภาพยาง	40	12.50
พ่อค้าเร่	2	0.62

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ข้อมูลในเอกสารนี้อ่างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

=====

รายการ	จำนวนสมาชิก n=320	ร้อยละ
<u>ประเภทของยางที่จำหน่าย</u>		
ยางแผ่นดิบ	194	60.62
น้ำยางสด	126	39.38
<u>คุณภาพของชั้นยางแผ่นที่ได้</u>		
ชั้น 2	51	15.94
ชั้น 3	99	30.94
ชั้น 4	14	4.37
ไม่แน่นอน	92	28.75
ไม่ผลิตยางแผ่น (ขายน้ำยางสด)	64	20.00
<u>วิธีการจำหน่ายผลผลิต</u>		
ขายกับพ่อค้าคนสนิท	132	41.25
ขายให้กับพ่อค้าทั่วไป	137	42.81
ขายให้กับกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางแผ่น	51	15.94
<u>พันธุ์ยางพาราที่ปลูก</u>		
RRIM 600 + GT 1	14	4.37
RRIM 600 + PB 255	42	13.13
RRIM 600	248	77.50
RRIM 623 + PB 235	16	5.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

=====

รายการ	จำนวนสมาชิก n=320	ร้อยละ
<u>จำนวนวันที่กรีดยางได้ในรอบปี (วัน)</u>		
140-161	65	20.31
162-183	143	44.69
184-205	58	18.13
206-227	30	9.37
228-250	24	7.50
จำนวนวันที่กรีดสูงสุด	250 วัน	
จำนวนวันที่กรีดต่ำสุด	140 วัน	
เฉลี่ย	181 วัน	
<u>ปริมาณผลผลิต (กิโลกรัม/ไร่/วัน)</u>		
1.0-1.5	71	22.19
1.6-2.0	112	35.00
2.1-2.5	64	20.00
2.6-3.0	73	22.81
จำนวนผลผลิตสูงสุด	3.0 กิโลกรัม/ไร่/วัน	
จำนวนผลผลิตต่ำสุด	1.0 กิโลกรัม/ไร่/วัน	
เฉลี่ย	2.0 กิโลกรัม/ไร่/วัน	

=====

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความคิดเห็นทั่วไปต่อการผลิตยางพาราของเกษตรกร

เกษตรกรมีความคิดเห็นต่อการประกอบอาชีพ เมื่อต้นยางหมดอายุ การตัดสินใจในการเข้าร่วมโครงการน้ำยางสด ราคายางพารา จำนวนวันที่กรีดยางพาราต่อปี การประสบความสำเร็จ รายได้ในปัจจุบัน และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจดังนี้ (ตารางที่ 5)

การใช้ประโยชน์ในพื้นที่เมื่อยางหมดอายุ เมื่อต้นยางหมดอายุเกษตรกรให้ความเห็นว่า จะปลูกลายพาราต่อไปร้อยละ 79.88 ปลุกไม้ผลร้อยละ 6.56 และเกษตรกรที่ไม่แน่ใจว่าจะปลูกลายพาราต่อร้อยละ 14.06

การเข้าร่วมโครงการน้ำยางสด เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 57.81 จะพิจารณาเปรียบเทียบกับราคายางแผ่นดิบโดยจะเข้าร่วมถ้าสามารถทำรายได้ดีกว่าเดิม เข้าร่วมแน่นอนร้อยละ 19.69 และเกษตรกรยังไม่แน่ใจร้อยละ 22.50

ราคายาง เกษตรกรส่วนใหญ่เห็นร้อยละ 38.12 เห็นว่าราคายางเปลี่ยนแปลงปานกลาง เปลี่ยนแปลงมากร้อยละ 30.94 และไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง ร้อยละ 30.94

จำนวนวันที่กรีดยางพาราต่อปี เกษตรกรส่วนมากร้อยละ 58.75 ให้ความเห็นว่า มีจำนวนวันที่กรีดยางพอดี และเกษตรกรร้อยละ 31.25 ให้ความเห็นว่าจำนวนวันที่กรีดยางน้อยเกินไปร้อยละ 31.25 และจำนวนวันที่กรีดยางค่อนข้างมาก ร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

การประสบความสำเร็จ เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 72.81 ประสบความสำเร็จพอสมควร ประสบความสำเร็จดีร้อยละ 21.56 และเกษตรกรร้อยละ 5.63 ประสบความสำเร็จดีมาก

รายได้ในปัจจุบัน ส่วนใหญ่ร้อยละ 62.81 กล่าวว่าราคายางอยู่ในช่วงพอกินพอใช้ ดีพอสมควรร้อยละ 34.69 และดีมากร้อยละ 2.50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่เพื่อเผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจเกษตรกรเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 49.06) ระบุว่า ทำให้ฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้นพอสมควร ก่อนข้างดีขึ้นร้อยละ 38.75 และดีมากร้อยละ 12.19

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นทั่วไปต่อการผลิตยางพาราของเกษตรกร

รายการ	จำนวนสมาชิก n=320	ร้อยละ
<u>การใช้ประโยชน์ในชนบทเมื่อต้นยางหมดอายุ</u>		
ปลูกยางพาราต่อ	254	79.38
ปลูกไม้ผล	21	6.56
ไม่แน่ใจ	45	14.06
<u>การเข้าร่วมโครงการน้ำยางสด</u>		
เข้าร่วมถ้าทำรายได้ดีกว่าเดิม	185	57.81
เข้าร่วมแน่นอน	63	19.69
ไม่แน่ใจ	72	22.50
<u>เกี่ยวกับราคาขายพารา</u>		
เปลี่ยนแปลงมาก	99	30.94
เปลี่ยนแปลงปานกลาง	122	38.12
ไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง	99	30.94

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายการ	จำนวนสมาชิก n=320	ร้อยละ
<u>จำนวนวันที่กรวดยางต่อปี</u>		
น้อยเกินไป	100	31.25
พอดี	188	58.75
ค่อนข้างมาก	32	10.00
<u>การประสบความสำเร็จ</u>		
ดีมาก	18	5.63
ดี	69	21.56
พอสมควร	233	72.81
<u>รายได้ในปัจจุบัน</u>		
ดีมาก	8	2.50
พอกินพอใช้	201	62.81
ดีพอสมควร	111	34.69
<u>การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ</u>		
ดีขึ้นมาก	39	12.19
ดีขึ้นพอสมควร	157	49.06
ค่อนข้างดีขึ้น	124	38.75

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความต้องการความช่วยเหลือในด้านการผลิตยางพารา

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 45.00 ระบุมีความต้องการความช่วยเหลือในด้านคำแนะนำในการดูแลรักษาสวนยางในระดับปานกลาง และมีบางส่วนระบุว่าไม่ต้องการความช่วยเหลือร้อยละ 4.38

โรคต่างๆ เกษตรกรส่วนใหญ่จะมีระดับความต้องการความช่วยเหลือในระดับมากร้อยละ 35.00 ต้องการความช่วยเหลือในระดับปานกลางร้อยละ 34.69 ต้องการช่วยเหลือน้อยร้อยละ 25.62 และไม่ต้องการร้อยละ 4.69

คำแนะนำในการกรีดยาง เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 41.25 ระบุมีความต้องการความช่วยเหลือในระดับปานกลาง ระบุว่าต้องการความช่วยเหลือมากร้อยละ 21.56 ต้องการความช่วยเหลือน้อยร้อยละ 19.38 และไม่ต้องการร้อยละ 17.81

คำแนะนำในการผลิตยางแผ่นดิบ พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่มีความต้องการความช่วยเหลือในระดับปานกลางร้อยละ 41.25 ต้องการความช่วยเหลือมากร้อยละ 25.94 ต้องการความช่วยเหลือน้อยร้อยละ 15.94 และไม่ต้องการความช่วยเหลือร้อยละ 16.87

ตารางที่ 6 ความต้องการความช่วยเหลือในด้านการผลิตยางพารา

=====

ระดับความต้องการความช่วยเหลือ (n=320)

รายการ	มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่ต้องการ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
1. คำแนะนำในการดูแลรักษาสวนยาง	136	42.50	144	45.00	26	8.12	14	4.38
2. โรคต่างๆ	122	35.00	111	34.69	82	25.62	15	4.69
3. คำแนะนำในการกรีดยาง	69	21.56	132	41.25	62	19.38	57	17.81
4. คำแนะนำในการผลิตยางแผ่นดิบ	83	25.94	132	41.25	51	15.94	54	16.87

=====

ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการผลิตยางพารา

ปัญหาที่พบโดยทั่วไป ได้แก่ ปัญหาด้านการผลิต ปัญหาเกี่ยวกับต้นยางพารา การแปรรูป และการจำหน่าย (ตารางที่ 7)

ด้านการผลิต พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 52.50 มีปัญหาเรื่องโรคเข้าทำลายต้นยาง ร้อยละ 24.38 มีปัญหาด้านวัชพืช และดินขาดความอุดมสมบูรณ์ร้อยละ 23.12

ต้นยางพารา เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 73.44 ประสบปัญหาโรคหน้าดำ และปัญหาด้านหน้ายางเป็นแผลขรุขระมากร้อยละ 26.56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแปรรูป เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 56.25 ขาดความรู้เรื่อง การทำยางแผ่นคุณภาพดี ร้อยละ 44.06 ขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องจักรแปรรูป และขาดแคลนแรงงานอีกร้อยละ 18.75

การจำหน่าย เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 82.19 ระบุว่ามีปัญหา ด้านพ่อค้าผู้รับซื้อยางพาราเอาเปรียบ ร้อยละ 10.31 ระบุว่าแหล่งรับซื้อใกล้บ้าน มีน้อย และปัญหาขนส่งอีกร้อยละ 7.50

ตารางที่ 7 ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการผลิตยางพารา

รายการ	จำนวนสมาชิก n=320	ร้อยละ
<u>ปัญหาด้านการผลิต</u>		
วัชพืช	78	24.38
โรค	168	52.50
ดินขาดความอุดมสมบูรณ์	74	23.12
<u>ปัญหาเกี่ยวกับต้นยางพารา</u>		
โรคหน้าดำ	235	73.44
หน้ายางเป็นแผลชรุชระมาก	85	26.56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายการ	จำนวนสมาชิก n=320	ร้อยละ
ปัญหาด้านการแปรรูป (n=381)		
ขาดแคลนแรงงาน	60	18.75
ขาดความรู้เรื่องการทำยางแผ่นคุณภาพดี	180	56.25
ขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องจักร	141	44.06
* <u>หมายเหตุ</u> ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ	381	100.00
ปัญหาด้านการจำหน่าย		
พ่อค้าผู้ซื้อเอาเปรียบ	263	82.19
การขนส่ง	24	7.50
แหล่งรับซื้อใกล้บ้านน้อย	33	10.31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากสภาพการผลิตยางพาราของเกษตรกรในพื้นที่อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่ สภาพทางเศรษฐกิจ สภาพการผลิตยางพาราและการตลาด ความคิดเห็นทั่ว ๆ ไปต่อการผลิตยางพาราของเกษตรกร ความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกร ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการผลิตยางพารา

สภาพทางเศรษฐกิจ

จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 39 ปี นับถือศาสนาพุทธ ส่วนใหญ่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 3 คน เกษตรกรใช้จ่ายส่วนที่มากที่สุดคือ ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และค่าเล่าเรียนบุตร

สภาพการผลิตยางพาราและการตลาด

เกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่ทำสวนยางพาราทั้งหมดเฉลี่ย 24 ไร่ต่อครอบครัว และพื้นที่ปลูกยางที่ให้ผลผลิตเฉลี่ย 16 ไร่ต่อครอบครัว ทุนส่วนตัวและขอทุนจากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อายุเปิดกรีตครั้งแรกส่วนใหญ่ 7 ปี ใช้แรงงานในครอบครัว จำหน่ายผลผลิตในตัวเมืองโดยจำหน่ายเป็นยางแผ่นดิบชั้น 3 และน้ำยางสด ในการจำหน่ายเกษตรกรไม่มีวิธีการใด ๆ ในการต่อรองราคา พันธุ์ยางพาราส่วนใหญ่เกษตรกรใช้พันธุ์ RRIM 600 จำนวนวันที่กรีตยางได้ในรอบปีเฉลี่ย 181 วันต่อปี และปริมาณผลผลิตยางแผ่นเฉลี่ย 2.00 กิโลกรัมต่อไร่ต่อวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความคิดเห็นทั่ว ๆ ไปต่อการผลิตยางพาราของเกษตรกร

เกษตรกรจะปลูกยางพาราต่อไปเมื่อต้นยางหมดอายุลง จะเข้าร่วมโครงการรวบรวมน้ำยางสดเมื่อทำรายได้ดีกว่าเดิม ราคาจะมีการเปลี่ยนแปลงปานกลาง จำนวนวันกรีดยางพาราต่อปีพอดี และมีการประสบความสำเร็จพอสมควร รายได้พอกินพอใช้ ทำให้เศรษฐกิจดีขึ้นพอสมควร

ความต้องการความช่วยเหลือในด้านการผลิตยางพาราของเกษตรกร

เกษตรกรส่วนใหญ่ต้องการให้ช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ เช่น คำแนะนำในการดูแลรักษาสวนยาง คำแนะนำเกี่ยวกับการกรีดยาง คำแนะนำในการผลิตยางแผ่นดิบ ในปริมาณปานกลางมากที่สุด และเรื่องโรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเกษตรกรต้องการช่วยเหลือมาก

ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการผลิตยางพารา

ปัญหาโดยทั่วไปของเกษตรกรคือ โรคเข้าทำลายต้นยางโดยเฉพาะโรคหน้าดำเป็นจำนวนมาก และเกษตรกรส่วนใหญ่ขาดความรู้เรื่องการทำยางแผ่นดิบคุณภาพดี เกษตรกรถูกพ่อค้าผู้รับซื้อยางพาราเอาเปรียบในเรื่องราคาและคุณภาพของผลผลิต

ข้อเสนอแนะ

จากปัญหาและความต้องการที่ได้ทำการศึกษาดังกล่าวข้างต้นผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางการส่งเสริมและให้บริการต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. เกษตรกรควรได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐบาลและหน่วยงานต่างๆ ที่รับผิดชอบในเรื่องการดูแลรักษาสวนยาง และการดูแลรักษาโรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับต้นยางพารา เช่น โรคหน้าดำ และคำแนะนำในการกรีดยางและการผลิตยางแผ่นดิบ โดยการบริการให้ความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราให้มีคุณภาพดีตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ควรส่งเสริมให้เกษตรกรเห็นความสำคัญของการจัดตั้งกลุ่มโดยเฉพาะกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางและการชားยาง เพื่อป้องกันการเอาเปรียบของพ่อค้าผู้รับซื้อและให้ได้ราคาตามต้องการและมีความยุติธรรม

3. ควรมีการกระตุ้นให้แก่ผู้ปลูกยางพาราเพื่อการตัดสินใจจำหน่ายน้ำยางสดซึ่งเกษตรกรควรพิจารณาเปรียบเทียบราคาและความเป็นธรรม หากได้ราคาดีกว่าเดิมหรือไม่เสียประโยชน์ก็ควรจำหน่ายน้ำยางสดเพราะจะช่วยประหยัดเวลาได้มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

- กวี จีรันดร . 2532 . สัมภาษณ์ , 28 ธันวาคม 2532
- กลุ่มช่างพารา . 2532 . การทำยางแผ่น . สงขลา.(โรเนียว)
- กองทุนส่งเสริมการทําสวนยาง . 2530 . "ข่าวเพื่อการทําสวนยาง" .วารสาร
กองทุนส่งเสริมการทําสวนยาง . 98 (เม.ย.- มิ.ย.)
- ฉกรร สังกริกษาวงศ์ และคณะ . 2524 . งานวิจัยเรื่องปัญหาบางประการ
ที่มีผลต่อการส่งเสริมการผลิตต้นยางต่อตาพันธุ์ของประเทศไทย .(โรเนียว)
- ธนาคารกสิกรไทย . 2525 . การตลาดยางพารา . กรุงเทพมหานคร.อมรินทร์
การพิมพ์
- พิชัย สรากรมย์ . 2527 . ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับยางพารา . จันทบุรี.ศูนย์ตำ-
ราวิทยาลัยศรีโกไพพรรณี
- รัตน์ เพชรจันทร์ . 2514 . ยางพารา . กรุงเทพมหานคร . มงคลการพิมพ์
- รัตน์ เพชรจันทร์ . 2527 . ยางพารา . กรุงเทพมหานคร . (โรเนียว)
- ศูนย์วิจัยยางฉะเชิงเทรา . 2532 . การกรีดยาง . เอกสารสำหรับเจ้าหน้าที่ศูนย์-
วิจัยยางฉะเชิงเทรา . (โรเนียว)
- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดนครศรีธรรมราช . 2529 . รายงานสภาพการผลิ์ทั่วไปของ
ยางพาราและวิถีการตลาด . นครศรีธรรมราช . (โรเนียว)
- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดนครศรีธรรมราช . 2530 . รายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการ
เกษตรนครศรีธรรมราช
- อัญชลี รัตน์วิจิตร . 2535 . ยางพารา .วารสารข่าวเศรษฐกิจการเกษตร 38
(425) 29
- อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช . 2536 . สรุปผลรายงานประจำปีงบประมาณ

มาฆ 2536

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก.

*

สภาพทั่วไปของอำเภอ نابอน จังหวัดนครศรีธรรมราช

สภาพทั่วไป1. ประวัติความเป็นมา

ความเป็นมาของท้องที่อำเภอ نابอนปรากฏตามธรรมเนียมข้าราชการ เมืองนครศรีธรรมราช ครั้นรัชการที่ 2 ว่าในแผ่นดินพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศเคยเป็น แขวงหรือที่เรียกว่า "ท่นาบอน" มีนายที่ชื่อขุนโจมธานี รองนายที่ชื่อขุนศักดิ์ "ท่ง- สง" มีนายที่ชื่ออำเภอ ซึ่งอยู่ในความปกครองของเมืองนครศรีธรรมราช ครั้นต่อมา พ.ศ. 2440 ได้มีการจัดการปกครองแผ่นดินใหม่แขวง نابอนและแขวงท่งสงได้ตั้งขึ้นตำบล نابอนและตำบลท่งสงซึ่งอยู่ในความปกครองของอำเภอท่งสง จังหวัดนครศรี- ธรรมราช จนกระทั่งวันที่ 9 มิถุนายน 2518 จึงได้รวมพื้นที่ของตำบล نابอนและตำบล ท่งสง รวม 2 ตำบล ตั้งเป็นกิ่งอำเภอเรียกชื่อว่า "กิ่งอำเภอ نابอน" ซึ่งอยู่ใน เขตการปกครองของอำเภอท่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามประกาศกระทรวง มหาดไทย ลงวันที่ 19 พฤษภาคม 2518

กิ่งอำเภอ نابอนได้ยกฐานะเป็นอำเภอ Nabon ตามพระราชกฤษฎีกาตั้ง อำเภอ Nabon พ.ศ. 2524 ได้ประกาศในพระราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ 98 ตอนที่ 115 ลงวันที่ 13 กรกฎาคม 2524

ที่มา : อำเภอ Nabon จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2536

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ที่ตั้งและอาณาเขตการปกครอง

อำเภอ نابอน ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัดนครศรีธรรมราช ห่างจากตัวจังหวัด 77 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับอำเภอต่างๆของจังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

ทิศเหนือ	เขตอำเภอฉวาง
ทิศใต้	เขตอำเภอทุ่งสง
ทิศตะวันออก	เขตอำเภอทุ่งสง
ทิศตะวันตก	เขตอำเภอทุ่งใหญ่

อำเภอ نابอน มีเนื้อที่ประมาณ 210 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 131,250 ไร่ แบ่งการปกครองออกเป็น 3 ตำบล 28 หมู่บ้าน ดังนี้ คือ

1. ตำบลนาบอน	มี	11	หมู่บ้าน
2. ตำบลทุ่งสง	มี	8	หมู่บ้าน
3. ตำบลแก้วแสน	มี	9	หมู่บ้าน

อำเภอ نابอน แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 3 ตำบล 28 หมู่บ้าน และมีสุขาภิบาล 1 แห่ง คือสุขาภิบาลนาบอน มีพื้นที่ประมาณ 4 ตารางกิโลเมตร

3. สภาพทางกายภาพ

3.1 ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของอำเภอ نابอน สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นที่สูง และเนินเขาต่างๆ สลับกันเป็นที่ราบเป็นแห่ง และพื้นที่ของชุมชนมีความสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 40-50 เมตร โดยสภาพรวมแล้วพื้นที่ส่วนใหญ่เหมาะ

แก่การทำสวน คือสวนยางพารา สวนกาแฟ และสวนโกโก้ เป็นต้น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ลักษณะภูมิอากาศ

อำเภอ نابอนแบ่งภูมิอากาศออกเป็น 2 ฤดู คือ

1. ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคม ถึง กลางเดือนพฤษภาคม อากาศเริ่มร้อนและร้อนมากที่สุดในเดือนเมษายน
2. ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ถึง กลางเดือนธันวาคม ทำให้มีฝนตกทั่วไป และมีฝนตกมากที่สุดในเดือนกันยายน ซึ่งเป็นช่วงฤดูหนาวของภาคอื่น ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยตลอดปี ประมาณ 1,119.26 มิลลิเมตร

3.3 ลักษณะทางธรณีวิทยา

เนื่องจากสภาพโดยทั่วไปของอำเภอ نابอนเป็นที่สูงและเนินเขาต่างๆ สภาพของดินส่วนใหญ่เป็นดินร่วน นอกจากนี้ยังเป็นดินเหนียว และดินร่วนปนทราย พื้นที่ส่วนใหญ่มีฝนตกตลอดปี จึงเหมาะแก่การทำสวน

3.4 ทรัพยากรธรรมชาติและแหล่งน้ำ

พื้นที่ทำการเกษตรของอำเภอ نابอนส่วนใหญ่แล้วอาศัยน้ำธรรมชาติ คือ น้ำฝน และลำคลองต่างๆ คือ

- คลองจิ้ง มีน้ำตลอดปี การทำการเกษตรค่อนข้างได้ผลดี ไหลผ่านหมู่ที่ 4,5,6 และ 7 ตำบลนาบอน
- คลองมิน มีน้ำไหลตลอดปี และเป็นสายน้ำสำคัญต่อการเกษตรของอำเภอ ไหลผ่านหมู่ที่ 7,5,4,3 ตำบลแก้วแสน และหมู่ที่ 2 ตำบลนาบอน ซึ่งไหลลงสู่มแม่น้ำตาปี อำเภอฉวาง
- คลองลำปะ ต้นน้ำเกิดจากปลายเทือกเขาเวียงหีบเทือกเขาเดียวกับเขาเหมน ไหลผ่านหมู่ที่ 1,4 ตำบลนาบอนไปคลองจิ้ง
- ป่าไม้มี 3 แห่ง เนื้อที่ 16,875 ไร่ ส่วนใหญ่ถูกบุกรุก

แพ้วถาง เป็นป่าที่มีสภาพไม่สมบูรณ์แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. สภาพทางสังคม

4.1 ลักษณะประชากร

การกระจายตัวและความหนาแน่นของประชากรนั้นจะมีการเกาะกลุ่มรวมตัวกันอย่างหนาแน่นรอบๆ สถานีรถไฟนาบอน ซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางของชุมชน ในปี พ.ศ. 2534 อำเภอนาบอนมีประชากรทั้งหมด 26,833 คน แยกเป็นชาย 13,187 คน เป็นหญิง 13,646 คน จำนวนบ้าน 4,209 หลังคาเรือน

4.2 การศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

ในเขตอำเภอนาบอนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีวัดพุทธ 11 แห่ง สำนักสงฆ์ 6 แห่ง ศาลเจ้า 5 แห่ง และโบสถ์คริสต์ 1 แห่ง ส่วนทางด้านประเพณีวัฒนธรรมโดยทั่วไปแล้วไม่แตกต่างจากอำเภออื่นๆ เช่น การใช้กาหลอแห่หน้าศพ วันสารท การขึ้นบ้านใหม่ บวชนาค ไหว้เจ้าที่ พิธีทำขวัญข้าว งานสงกรานต์ งานทำบุญเดือนสิบ

5. สภาพทางเศรษฐกิจ

5.1 ลักษณะสภาพเศรษฐกิจทั่วไป

ประชาชนของอำเภอนาบอนและสัฎาภิบาลนาบอนนั้นส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรเป็นหลัก คือการทำนา ทำสวนยางพารา สวนกาแฟ และสวนโกโก้ โดยเฉพาะการทำสวนยางพารามีถึง 70 เปอร์เซ็นต์ อีก 30 เปอร์เซ็นต์ เป็นการทำนาและปลูกไม้ผลต่างๆ ดังนั้น เศรษฐกิจและรายได้ส่วนใหญ่มาจากการขายผลผลิตทางการเกษตร คือการขายยางพารา โกโก้ และกาแฟ

6. โครงสร้างพื้นฐานของชุมชน

6.1 การคมนาคมและการขนส่ง

การคมนาคมของอำเภอนาบอนนั้นมีการติดต่อได้ทั้งทางรถยนต์

และทางรถไฟ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ทางรถยนต์ มีทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงจังหวัดเป็นเส้นทางคมนาคมติดต่อ ดังนี้

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 41 ซึ่งอยู่ในตอนทุ่งสง-สุราษฎร์ธานี ซึ่งผ่านทางตอนใต้ของอำเภอนาบอน โดยผ่านตำบลนาบอนและตำบลแก้วแสน

- ทางหลวงจังหวัดสายนาบอน-ทุ่งสง มีระยะทาง 3 กิโลเมตร

- สายนาบอน- ถนนเอเชีย มีระยะทาง 3 กิโลเมตร

- ทางหลวงชนบท ซึ่งเป็นทางลูกรังเชื่อมต่อระหว่างตำบลและหมู่บ้าน จำนวน 30 สาย

2. ทางรถไฟ (สายใต้) ผ่านตำบลนาบอน ระยะทาง 9 กิโลเมตร มี 2 สถานี คือ สถานีนาบอน และสถานีคลองจิ่ง และห่างจากตัวจังหวัดนครศรีธรรมราช 75 กิโลเมตร

7. การศึกษา

อำเภอนาบอนมีสถาบันการศึกษาให้บริการแก่ประชาชน ดังต่อไปนี้

- โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สพช.) 16 แห่ง ครู 187 คน นักเรียน 3,608 คน

- โรงเรียนระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้นดำเนินการโดยเอกชน 2 แห่ง ครู 48 คน นักเรียน 1,021 คน

- โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา 1 แห่ง ครู 33 นักเรียน

587 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. การสาธารณสุข

อำเภอหนองบัวโรงแบบขนาด 10 เตียง จำนวน 1 แห่ง มีสถานอนามัย ตามตำบล และหมู่บ้านต่างๆ จำนวน 6 แห่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาควิชาเทคนิคเกษตร
คณะเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ

สัมภาษณ์ ณ.....
ชื่อผู้สัมภาษณ์.....
วันที่สัมภาษณ์.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข.

ตอนที่ 1 สภาพทางเศรษฐกิจ

1. เพศ

☐ ชาย	☐ หญิง
------------------------------	-------------------------------
2. อายุจริง.....ปี
3. ศาสนา

☐ พุทธ	☐ คริสต์
☐ อิสลาม	☐ อื่น ๆ (ระบุ).....
4. ระดับการศึกษา

☐ ไม่ได้เรียน
☐ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
☐ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
☐ ชั้นมัธยมศึกษา
☐ สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษา
☐ อื่น ๆ (ระบุ).....
5. สมาชิกในครอบครัวทั้งหมด (รวมผู้ให้สัมภาษณ์ด้วย).....คน
6. รายได้ของท่านใช้จ่ายในส่วนไหนมากที่สุด

☐ ค่าศึกษาเล่าเรียนบุตร	☐ ชดใช้หนี้
☐ ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน	☐ นำไปลงทุน
☐ ใช้จ่ายในด้านสังคม	☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 2 สถานภาพการผลิตยางพาราและการตลาด

1. ที่ดินที่ใช้ทำสวนยางพาราทั้งหมด.....ไร่
2. เนื้อที่ปลูกยางพาราที่กำลังได้รับผลผลิต.....ไร่
3. เนื้อที่ใช้ในการทำสวนยางพาราส่วนใหญ่ได้มาจากที่ใด

☐ ทุนส่วนตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นให้เผยแพร่และดัดแปลงแก้ไขของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เริ่มเปิดกรีดยางครั้งแรกเมื่อยางอายุ.....ปี
5. ลักษณะการใช้แรงงานในช่วงการกรีดยางและการแปรรูป
- ( ) ใช้แรงงานในครอบครัวทั้งหมด
- ( ) ใช้แรงงานในครอบครัวและจ้างคนงาน
- ( ) จ้างคนงานอย่างเดียว
- ( ) จ้างคนงานในลักษณะแบ่งปันผลผลิต
- ( ) อื่น ๆ (ระบุ).....
6. ท่านจะจำหน่ายผลผลิตของท่านให้แก่ใคร
- ( ) พ่อค้าในหมู่บ้าน ( ) ร้านรับซื้อยางในเมือง
- ( ) พ่อค้าเร่ ( ) กลุ่มปรับปรุงคุณภาพยาง
- ( ) อื่น ๆ (ระบุ).....
7. ท่านจำหน่ายผลผลิตในรูปแบบใดเป็นส่วนใหญ่
- ( ) นำยางสด ( ) ยางแผ่นดิบ
- ( ) นำยางขึ้น ( ) เศษยาง
- ( ) อื่น ๆ (ระบุ).....
8. ยางแผ่นดิบที่ผลิตได้ส่วนใหญ่เป็นยางขึ้นไหน
- ( ) ชั้น 1 ( ) ชั้น 2
- ( ) ชั้น 3 ( ) ชั้น 4
- ( ) ชั้น 5 ( ) ไม่แน่นอน
- ( ) ไม่ทราบเพราะไม่แน่ใจ
- ( ) ไม่เข้าข่าย (กรณีไม่ผลิตยางแผ่นดิบ)
9. ท่านใช้วิธีใดเพื่อการต่อรองราคากับพ่อค้ารับซื้อยาง
- ( ) จัดตั้งกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางแผ่นและการขายยาง
- ( ) ขายผลผลิตคราวละมาก ๆ ให้กับพ่อค้าคนสนิท
- ( ) ไม่มีวิธีการใด ๆ
- ( ) อื่น ๆ (ระบุ).....
10. พันธุ์ยางพาราที่นิยมปลูก (ตอบได้มากกว่า 1 พันธุ์)
- ( ) RRIM 600 ( ) RRIM 623
- ( ) PB 235 ( ) PB 255
- ( ) GT 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. จำนวนวันที่กรีดยางได้ในรอบปี.....วัน
 12. จำนวนผลผลิต..... กิโลกรัม/วัน/ไร่

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นทั่ว ๆ ไปต่อการผลิตยางพาราของเกษตรกร

1. เมื่อยางพาราของท่านหมดอายุลง ในอนาคตท่านมีโครงการทำกิจกรรมอะไรต่อไปในพื่นที่นั้น
( ) ปลูกยางพาราต่อ	( ) ปลูกไม้ผล
( ) ทำการเกษตรกรอื่น ๆ	( ) ไม่ทำการเกษตร
( ) ไม่แน่ใจ	( ) อื่น ๆ (ระบุ).....
2. ถ้ามีโครงการรวบรวมน้ำยางสด ท่านจะเข้าร่วมโครงการหรือไม่
( ) เข้าร่วมแน่นอน
( ) เข้าร่วมถ้าทำรายได้ไม่ต่ำกว่าเดิม
( ) เข้าร่วมถ้าทำรายได้ดีกว่าเดิม
( ) ไม่แน่ใจ
( ) ไม่แน่ใจต้องดูรายอื่น ๆ
( ) อื่น ๆ (ระบุ).....
3. ท่านคิดว่าราคายางพาราขึ้นลงมากน้อยเพียงใด
( ) ขึ้นลงมากพอสมควร	( ) ปานกลาง
( ) ไม่ค่อยขึ้นลงมากนัก	( ) ต่ำมาก
4. ในแต่ละปีท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับจำนวนวันที่กรีดยางได้
( ) น้อยเกินไป	( ) พอดี
( ) ค่อนข้างมาก	( ) มากเกินไป
5. ท่านคิดว่าอาชีพการทำสวนยางพาราของท่านประสบความสำเร็จเพียงใด
( ) ประสบความสำเร็จดีมาก	( ) ประสบความสำเร็จดี
( ) ประสบความสำเร็จพอสมควร	( ) ไม่ค่อยประสบความสำเร็จ
6. ท่านคิดว่ารายได้ของท่านในปัจจุบันเป็นอย่างไร
( ) ไม่เพียงพอ	( ) พอกินพอใช้
( ) ดีพอสมควร	( ) ดีมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. อาชีพการทำสวนยาง มีส่วนช่วยทำให้ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวท่านดีขึ้น
 มากน้อยเพียงใด
- ( ) ดีขึ้นมาก ( ) ดีขึ้นพอสมควร
 ( ) ค่อนข้างดีขึ้น ( ) ยังไม่ได้เท่าที่ควร

ตอนที่ 4 ความต้องการความช่วยเหลือในการผลิตยางพารา
 โดยให้เกษตรกรระดับความต้องการความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ดัง
 ต่อไปนี้

รายการ	ระดับความต้องการความช่วยเหลือ (n=320)			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
1. คำแนะนำในการดูแลรักษา สวนยาง	.....	.....	.....	.....
2. โรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับ ต้นยางพารา	.....	.....	.....	.....
3. คำแนะนำเกี่ยวกับการ กรีดยาง	.....	.....	.....	.....
4. คำแนะนำในการทำยาง แผ่นดิบ	.....	.....	.....	.....
5. อื่น ๆ (ระบุ).....	.....	.....	.....	.....

ตอนที่ 5 ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการผลิตยางพารา

1. เกี่ยวกับสภาพธรรมชาติทางการผลิต
- ( ) โรค ( ) ปัญหาน้ำท่วม
 ( ) วัชพืช ( ) ดินขาดความอุดมสมบูรณ์
 ( ) แมลง ( ) อื่น ๆ (ระบุ).....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้จัดทำเงินเข้าบัญชีกระแสรายวันด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ปัญหาของโรคสำคัญที่เกิดกับต้นยางพารา
  - ( ) โรคหน้าดำ
  - ( ) โรคเปลือกยางกรัดแล้วน้ำยางไม่ออก
  - ( ) หน้ายางเป็นแผลขรุขระมาก
  - ( ) หน้ายางหมดเร็วเกินไป
  - ( ) อื่น ๆ (ระบุ).....
3. ท่านประสบปัญหาด้านใดบ้างในเรื่องของการแปรรูปของยางพารา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ( ) ขาดความรู้เรื่องการทำยางแผ่นดิบให้มีคุณภาพดี
  - ( ) ขาดแรงงานสำหรับการแปรรูป
  - ( ) ขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องจักรสำหรับการแปรรูป
  - ( ) อื่น ๆ (ระบุ).....
4. ท่านประสบปัญหาด้านการจำหน่ายผลผลิตยางในเรื่องใดบ้าง
  - ( ) พ่อค้ารับซื้อยางพาราเอาเปรียบ
  - ( ) แหล่งรับซื้อใกล้บ้านมีน้อย
  - ( ) การขนส่งสินค้าตลาด
  - ( ) อื่น ๆ (ระบุ).....
5. ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ)
  - 1.....
  - 2.....
  - 3.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้